

Hyresgästföreningen

KOMPLETTERING
2015-08-28

Svea hovrätt,
Mark- och miljööverdomstolen
svea.avd6@dom.se

Komplettering av överklagande av dom angående detaljplan för del av Arenastaden, stadsdelarna Järva och Råsunda, Solna kommun

Hyresgästföreningen överklagade den 28 juli 2015 mark- och miljödomstolens dom i Mål nr P 2120-15, och har beviljats anstånd till den 28 augusti 2015 med att ange grunder för överklagandet samt att utveckla talan. Härmed anför vi följande.

Dom som överklagas

Dom från Nacka tingsrätt, mark- och miljödomstolen, från den 7 juli 2015 i mål nr P 2120-15.

Hyresgästföreningens yrkanden

Hyresgästföreningen yrkar att Mark- och miljööverdomstolen meddelar prövningstillstånd.

Hyresgästföreningen yrkar att Mark- och miljööverdomstolen, med ändring av mark- och miljödomstolens dom, undanröjer beslutet från Länsstyrelsen i Stockholms län 2015-03-15, dnr 4031-26533-2014, och upphäver detaljplanen för del av Arenastaden, stadsdelarna Järva och Råsunda, Solna kommun.

Grunder för överklagandet

Upphävande av strandskyddade områden inom en detaljplan får endast göras om det finns särskilda skäl och om det enskilda intresset med en detaljplan väger över det allmänna intresset att bevara området. Hyresgästföreningen lyfter därför fram följande;

1) Vid det aktuella området vid bäcken i nordost, som är Råstasjöns utlopp, lyfter länsstyrelsen fram att det inte finns något särskilt skäl för att upphäva strandskyddet. Trots att det inte finns något särskilt skäl och området inte är

ianspråktaget, väljer länsstyrelsen dock att förbise detta, istället för att låta strandskyddet förbli intakt.

2) För det andra, är det mycket tydligt, att det strandskyddade området kring Råstasjön som man hänvisar till som ianspråktaget, inte är ianspråktaget enligt lagstiftningens mening. Se bilder längre fram i detta dokument.

3) Något annat särskilt skäl för dispens föreligger inte heller i ärendet. Det har därför inte funnits grund för att upphäva strandskyddet i detaljplanen.

Grunder för begäran om prövningstillstånd

Det finns anledning att betvivla riktigheten av mark- och miljödomstolens domslut.

Det är också av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av Mark- och miljööverdomstolen.

När det gäller prövningstillstånd på grund av prejudikatskäl är enligt Hyresgästföreningens uppfattning de frågor som framför allt motiverar att sådant tillstånd lämnas följande:

Avsaknad av särskilt skäl för att upphäva strandskyddet och en förändring av praxis vad gäller strandskyddet inom tätorter.

Mark- och miljödomstolens har gjort en felaktig bedömning alternativt inte brytt sig om att pröva om området ska betraktas som ianspråktaget eller inte.

Bildbevis talar för att området inte är ianspråktaget och vi har fog för att lyfta fram att området har stor betydelse både för allmänhetens tillgång till det strandskyddade området och för djur- och växtlivet, strandskyddets båda syften.

Utveckling av Hyresgästföreningens talan

Hyresgästföreningens uppgift är bland annat att värna om hyresgästernas boendemiljö. I det ingår också att värna om utomhusmiljön och som här, att områden som Råstasjön inte exploateras utöver vad som är lämpligt och lagligt. I Råstasjöns fall finns inget som gör att ett upphävande av strandskyddet skulle bidra till en bättre boendemiljö för invånarna i Solna.

När kommunen vill upphäva strandskyddet på en plats där det inte finns ett särskilt skäl som grund för ett upphävande, är det länsstyrelsens uppgift att rätta till detta fel. I det här fallet motiverar länsstyrelsen upphävandet med att även om, som i det här fallet, det inte finns ett särskilt skäl så är det motiverat att upphäva strandskyddet på området då detta är litet samt knyter ihop planerade hus. I detta läge borde mark- och miljödomstolen ha reagerat

på länsstyrelsen hantering av frågan och undanröjt länsstyrelsens beslut och upphävt detaljplanen.

För att kunna upphäva strandskyddet på ett område anger lagstiftningen att det ska finnas ett särskilt skäl. Frågar man denna tillämpning av lagstiftningen kommer en praxisändring att ske. Som prejudikat kommer då ett områdes litenhet, hur värdefullt det än är, eller ett områdes sammanbindande effekt, vara tillräckligt för upphävande av strandskyddet. Det kommer leda till en osäker framtid för små strandskyddade områden och subjektiva bedömningar utan hänsyn till ett områdes värde för djur- och växtliv och allmänhetens tillträde till stränder som idag är tillgängliga.

Mot bakgrund av mark- och miljödomstolens dom är det oklart vilka krav som ska ställas på sökanden då domstolen inte granskat vare sig länsstyrelsens eller kommunens tillämpning av lagstiftningen i den här delen. Mark- och miljööverdomstolens vägledning behövs därför i denna fråga.

Hyresgästföreningen ifrågasätter riktigheten i mark- och miljödomstolens hantering i frågan om att det strandskyddade området är ianspråktaget. Det finns endast tillfälliga strandskyddsdispenser för byggbodarna och parkeringsplatserna inom området, med villkor om att bodarna ska tas bort och området återställas. I de tillfälliga dispensererna har man bedömt att områdets betydelse är stor, för strandskyddets syften.

Mark- och miljödomstolen ifrågasätter eller diskuterar inte, att länsstyrelsen låter kommunens förklaringar om ianspråktagen mark få passera. Man har fått det att framstå som att det strandskyddade området är instängslat och att järnvägsbangården på något sätt gör att det strandskyddade området är ianspråktaget, vilket inte är fallet. Riksintresset Hagalunds bangård ligger tydligt utanför det strandskyddade området. Mark- och miljödomstolen har inte heller gått in i frågan om att området är ianspråktaget av industriverksamhet, utan hänvisar endast till länsstyrelsens beslut. Inom det strandskyddade området har inte någon industriverksamhet företagits. Delar av området är deponi, men inga byggnader har varit uppförda här, inga tomtplatser privatiserar eller har tidigare privatiserat området. Det bör vara tillräckligt tydligt att konstatera att inga uppgifter talar för att strandskyddsområdet någonsin varit bebyggt eller privatiserat och att mark- och miljödomstolen borde uppmärksammat detta. Mark- och miljödomstolens resonemang saknas helt i dessa delar. Domstolen borde tydliggjort på vilket sätt det strandskyddade området är lagligt ianspråktaget för att kunna exploateras enligt detaljplanen, eftersom just detta påstående om ianspråktagen mark har överklagats.

Tidigare industriverksamhet har legat utanför strandskyddsområdet. Byggbodarna som nu står uppställda inom strandskyddad område har getts en tillfällig dispens med villkor om återställande av marken, så gäller även för parkeringen på den andra sidan ån. De tillfälliga dispensererna som utfärdats har utfärdats med hänvisning till att strandskyddet på längre sikt inte kommer att ta skada. Dessa tillfälliga dispenser kan inte läggas till

grund för att anse att marken är ianspråktagen med andra ord. Området ska därför ur strandskyddshänseende anses vara oexploaterat. Därmed har området inte tagits i anspråk på ett sådant sätt att det saknar betydelse för strandskyddets syften. Omständigheter som skulle kunna utgöra särskilt skäl enligt någon annan punkt i 7 kap. 18 c § miljöbalken har inte heller framkommit. Upphävande av strandskyddet borde därför inte vara möjligt enligt lagstiftningen.

Mark- och miljödomstolen har gjort en felaktig bedömning alternativt inte brytt sig om att pröva om området kan betraktas som ianspråktaget eller inte. I en detaljplan får kommunen upphäva strandskydd enligt 7 kap. miljöbalken för ett område, om det finns särskilda skäl för det och om intresset av att ta området i anspråk på det sätt som avses med detaljplanen väger tyngre än strandskyddsintresset. Hyresgästföreningen kan bara konstatera att det inte finns särskilda skäl för ett upphävande och att det allmänna intresset att låta det strandskyddade området vara fortsatt oexploaterat, är mycket stort, och väger över det enskilda exploateringsintresset. Och, kan tilläggas, det finns alltid bättre platser för bostäder än en kommuns finaste och mest lättillgängliga grönområde.

Kompletterande skrivning, övrigt av vikt samt tre talande bilder.

Mer detaljerat om de felaktiga påståendena av kommunen som länsstyrelsen ignorerat och som mark- och miljödomstolen inte tagit upp till prövning.

A. Det finns inga särskilda skäl för att upphäva strandskyddet

Det finns inga hållbara argument för att betrakta marken som ianspråktagen. Övriga skäl som framförts saknar stöd i lagen. Flera påståenden i dokument från länsstyrelsen och kommunen är direkt felaktiga.

B. Strandskyddet åsidosätts även där strandskyddet behålls

Enligt plankartan begränsas upphävandet av strandskyddet till huskropparna (upp till 11 våningar höga), gator och en gård till en förskola. Detta är orealistiskt sett till husen storlek, behovet av hemfridszon och då omfattande åtgärder krävs i området mellan husen och sjön (bla dränering, markhöjningar och avverkning träd). I praktiken kommer både naturen och tillgången till stranden påverkas även i de delar av planområdet där strandskyddet behålls.

C. Strandlinjen är felaktig

Vi ifrågasätter på flera punkter hur strandlinjen dragits. Detta har betydande konsekvenser för strandskyddet i området. Vi ifrågasätter också länsstyrelsens generella upphävande av strandskyddet längs mindre vattendrag.

D. Temporära dispenser och olagligheter ska inte bana väg för upphävande av strandskydd

Sedan Arenastaden började byggas har flera temporära dispenser från strandskyddet beviljats och vidare har flera ingrepps gjort inom det idag strandskyddade området utan tillstånd. Dessa ingrepp har påverkat bedömningen av strandskyddet.

Några principiella frågor

1. Ett godkännande av detaljplanen skulle innebära en stor förändring av praxis. Strandskyddet skulle mer eller mindre sättas ur spel i urbana miljöer. De argument som Solna kommun och Länsstyrelsen för fram kan hävdas för de flesta strandmiljöer i eller nära tätbebyggda områden.
2. Ett godkännande av detaljplanen skulle också innebära att temporära dispenser och olagligheter kan bana väg för upphävande av strandskyddet. Detta skulle också innebära en förändring av praxis.
3. Vi ifrågasätter om Länsstyrelsens generella upphävande av strandskydd kring mindre vattendrag är förenligt enligt lag. Det är utformat så att strandskyddet upphävs för alla mindre vattendrag utom för de som är specifikt undantagna. Vi yrkar att domstolen upphäver detta beslut då det enligt vår mening saknas lagligt stöd för ett sådant generellt upphävande.

Punkt A: Det finns inga skäl för att upphäva strandskyddet

Det framgår inte av mark- och miljödomstolens dom hur strandskyddet har beaktats av domstolen och om en oberoende bedömning gjorts. Ingen syn har genomförts. Domstolen konstaterar bara att man allmänt håller med länsstyrelsen utan att nämna strandskyddet. Av detta skäl blir det väsentligt för vår överklagan av mark- och miljödomstolens dom att titta på länsstyrelsen och kommunens argument. Kommunen och länsstyrelsen tar upp strandskyddsfrågan i följande dokument.

- I. Överklagande i fråga om detaljplan för del av Arenastaden Stadsdelarna Järva Och Råsunda; Solna stad (beteckning 4031-26533-2014). Beslut av Länsstyrelsen från 20150305. Det var detta beslut vi överklagade till mark- och miljödomstolen.
- II. Överprövning av antagen detaljplan för Arenastaden inom stadsdelarna Järva Och Råsunda; Solna stad (beteckning 40412-30735-2014). Beslut av länsstyrelsen från 20150305.
- III. Solnas förtydligande från 10 september 21014
- IV. Detaljplanen
- V. MBK

Hälften av bebyggelsen ligger inom strandskyddat område

Länsstyrelsen konstaterar att hälften av bebyggelsen ligger inom strandskyddat område (dokument II). (Vi anser att en betydligt större del av

området omfattas av strandskydd och att strandskyddet inte kommer att kunna upprätthållas där skyddet enligt detaljplanen behålls. Se våra punkter C och D.) Enligt kartan nedan ser man att år 2001 (4 juli) och 2007 (13 september) fanns det inga byggnader där detaljplanen upphäver strandskyddet och att det vid dessa tidpunkter mestadels var naturmark.

Bilderna finns i större format sist.

Skäl anförda av kommunen och länsstyrelsen för att upphäva strandskyddet

För att kunna upphäva huvuddelen av det idag strandskyddade området hänvisas till 7 kap. 18 c § p 1 (ianspråktagen mark). Men, de framför ytterligare tre argument vilka saknar stöd i strandskyddslagstiftningen. För området runt bäcken konstaterar Länsstyrelsen (dokument II) att 7 kap. 18 c § p 1 inte kan användas. Istället hänvisas det till möjligheten att skapa en sammanhängande bebyggelse. Detta argument saknar stöd i strandskyddslagen.

Skäl 1: Området är ianspråktaget

I dokument I (sida 21) och II (sida 2, 5 och 6) hävdas att större delen av det idag strandskyddade området är ianspråktaget. I dokument I skriver länsstyrelsen följande om det område där strandskyddet upphävs enligt detaljplanen. *”Största delen av detta markområde bedöms vara ianspråktaget för bl.a. upplag och har inte använts eller varit tillgängligt för allmänheten sedan 1960-talet.”* I dokument II (sida 5) skriver länsstyrelsen, baserat på underlag från kommunen att det (dokument III): *”[...] framgår att stora delar av den mark som planlagts för bostadsbebyggelse sedan länge varit ianspråktagen på ett sätt som gör att det saknar betydelse för strandskyddets syften i enlighet med de särskilda skäl som anges i 7 kap. 18 c § p 1.”*

Samtliga dessa påståenden är felaktiga. En snabb titt på flygbilder (t.ex. från 2001 och 2007, se ovan) visar att största delen av det område där strandskyddet upphävs enligt detaljplanen består av skog, buskvegetation, ängsmark och park. I en liten del finns tillplattad jord eller grus samt en enkel grusväg. I övriga planområdet utanför strandskyddat område finns några upplag.

Ett ytterligare problem med länsstyrelsens och kommunens argument rör på vilket sätt området är ianspråktaget. Kommunen och länsstyrelsen tycks mena att vilket ianspråktagande som helst sätter strandskyddet ur spel men detta menar vi är fel. Inga byggnader finns idag eller har funnits inom det strandskyddade området, åtminstone inte sedan 1975 (dokument från Solna stadsarkitektkontor 1975-1977). Detta gäller även övriga delar av planområdet. I detaljplanen på sidan 5 lämnas oriktiga uppgifter. Man skriver att största delen av planområdet saknar bebyggelse idag men att området tidigare varit ianspråktaget för industriverksamhet. Faktum är som vi just nämnt att det inte finns några belägg för byggnader eller industriverksamhet, åtminstone inte sedan 1975. Vi ifrågasätter också relevansen av förhållanden långt bak i tiden vare sig dessa är korrekta eller ej.

Skäl 2: Skapa en sammanhängande bebyggelse (gäller området kring bäcken)

Detta skäl finns inte i heller i strandskyddslagstiften. I dokument II sida 6 skriver länsstyrelsen med hänvisning till området kring bäcken inte kan anses ianspråktaget enligt strandskyddslagstiftningen 7 kap. 18 c § 1. Istället motiverar Länsstyrelsen och kommunen upphävandet av strandskyddet kring bäcken med att då kan ett sammanhängande bebyggelsestråk skapas längs Evenemangsgatan.

Skäl 3: Området är inte tillgängligt för allmänheten eller används av allmänheten.

Detta skäl finns inte i strandskyddslagstiftningen och är dessutom helt felaktigt. Vi upprepar vad länsstyrelsen skriver i dokument I om området där strandskyddet upphävs enligt detaljplanen. ”Största delen av detta markområde bedöms vara ianspråktaget för bl.a. upplag och har inte använts eller varit tillgängligt för allmänheten sedan 1960-talet.” Den senare delen av citat är direkt felaktig. Det finns en gångväg runt sjön anlagd av kommunen för länge sedan som ger direkt tillgång både till det område där strandskyddet upphävs enligt detaljplanen och till övriga delar av planområdet. Vidare kan man idag nå dessa områden från Råsta strandväg och Evenemangsgatan. Råstasjön är ett mycket populärt område och besöks dagligen av ett stort antal människor och små stigar visar att man rör sig inom området där byggnader planeras. Vi har inte funnit några belägg för att det idag strandskyddade området varit inhägnat i rimlig närtid (se t.ex. flygfoton ovan). Detta gäller även det mesta av det övriga planområdet.

Skäl 4: Området ligger nära områden som är ianspråktaga

Detta skäl finns inte heller i strandskyddslagstiftningen och är det mest

märkliga skäl som framförs. I dokument II sida 2 skriver Länsstyrelsen. ”Vad gäller strandskyddet har kommunen bl.a. anfört att utredningsområdet genom sin placering i direkt närhet till och mellan områden med järnvägsverksamhet redan är ianspråktaget/påverkat på ett sätt som gör att det saknar betydelse för strandskyddets syfte att långsiktigt trygga invånarnas förutsättningar för allemansrättslig tillgång till stränderna.” (det finns bara järnväg på en sida, vår kommentar). Man återkommer till ett liknande argument på sida 6 i samma dokument och skriver. ”Med hänsyn till områdets belägenhet, som enligt detaljplanen blir kringgärdad av bebyggelse, samt det faktum att det rör sig om en begränsad del, finner länsstyrelsen att särskilda skäl för upphävandet av strandskyddet i enlighet med vad som anförs ovan nu har förtydligats på ett sådant sätt att det överensstämmer med gällande bestämmelser.” Man hänvisar här till dokument III som kommer från kommunen.

Punkt B. Strandskyddet åsidosätts även där strandskyddet behålls

Enligt plankartan upphävs strandskyddet endast där huskroppar, förskolegård och gator är placerade. Detta är orealistisk och motsägs också av annan information i detaljplanen. Vi ser detta som ett försök att försköna bilden. Mark- och miljödomstolens tycks inte ha uppmärksammat detta.

1. Det framgår av detaljplanen att ett antal åtgärder är planerade mellan stranden och husen där strandskyddet ska kvarstå. Bl. a. ska park, gångvägar och lekplats anläggas mellan stranden och husen. Träd kommer att tas ner.
2. Den vattensjuka marken måste dräneras av byggtekniska skäl. Norr om bäcken är området vattensjukt. Sumpskog och stående vatten sträcker sig på flera ställen från sjön till området för de planerade huskropparna. För att kunna bygga måste området dräneras och höjas för att klara översvämningar när vattenståndet är högt i sjön (se MKB och detaljplan). Det går naturligtvis inte att bara dränera just där husen ska stå utan området kring huskropparna måste också dräneras. Konsekvenserna blir att området torkar ut och att naturmiljöer som våtmarker och vattensamlingar försvinner och att sumpskog dör.
3. Marken kring husen måste också ges en bra boendemiljö. Det är orimligt att inte ha en hemfridszon eller buffert mellan huskropparna och området där strandskyddet kvarstår. Det är också orimligt att de boende ska ha träd och vattensjukmark ända fram till huskroppen.
4. Man borde också beaktat att husen som byggs kommer ha upp till 11 våningar. Ju högre husen är desto större effekt på närmiljön både vad gäller naturen och människors upplevda tillgång till stranden

Att man är fullt medveten om att naturen kommer att påverkas i strandzonen trots att strandskyddet kvarstår framgår på sidan 16 i detaljplanen. Man skriver exempelvis: ”Inom planområdet finns både inre och mer övergripande spridningssamband som kommer att försvagas då delar av naturmarken ianspråkats och ersätts med bebyggelse” och att ”Sett till hela Råstasjöns naturvärden, dvs. inkluderat naturmiljöer och värden även

utanför strandskydd och planområdet, innebär exploateringen dock att de samlade naturvärdena kring sjön minskar. De kvarvarande miljöerna kommer också att påverkas av slitage och ökade aktiviteter, vilket långsiktigt innebär att såväl flora som fauna (särskilt småfågellivet) kring sjön förändras och/eller kommer att minska påtagligt”

Sammanfattningsvis leder punkt 3 och 4 ovan till att allmänhetens tillgång till strandzonen ytterligare begränsas medan och alla fyra punkterna enligt oss bryter mot strandskyddslagens art- och biotopskydd. Resultat av det senare innebär att hela området förändras och de naturvärden (våtmarker och naturskog) som finns idag till stora delar kommer att försvinna och ersättas med parkliknande miljöer med betydligt lägre naturvärden.

Punkt C. Strandlinjen är felaktig angiven

Vi ifrågasätter på flera punkter hur strandlinjen dragits. Detta har betydande konsekvenser för strandskyddet och möjligheten att lagligt bebygga området. Enligt oss ligger planområdet nästan helt inom strandskyddat område. Som stöd för detta bifogar vi en utredning ”Var går egentligen Råstasjöns strandlinje?” I den finns en justerad strandlinje samt fotodokumentation.

Intressant i sammanhanget är att Solna kommun i ett dokument från 1975 anger en helt annan strandlinje som mer överensstämmer med våra slutsatser (Stadsarkitektkontorets tjänsteutlåtande nr 324 / 1975).

I sammanfattning är den av Solna kommun angivna strandlinjen felaktig av följande skäl.

1. I ett fall har den yttre vasskanten angetts som strandlinje istället för där vattnet möter land. Se område 6 i dokumentet ”Var går egentligen Råstasjöns strandlinje?”.
2. Vidare har den anlagda gångvägen längs stranden med bro fått utgöra strandlinje trots att det står vatten även på andra sidan (norr) om gångstigen. område 7,8,10 och 11 i dokumentet ”Var går egentligen Råstasjöns strandlinje?”.
3. Länsstyrelsens generella upphävande av strandskydd kring utloppet. Vi ifrågasätter om sådana generella undantag från strandskyddet är förenliga med dagens strandskyddslagstiftning. Nu omfattas området kring bäcken endast av strandskyddet inom 100 meter från sjön. Om istället strandskyddet räknades 100 meter från bäcken skulle det strandskyddade området bli betydligt större.
4. Till sist undrar vi om inte den ”olagligt” anlagda dammen också ska omfattas av strandskydd.

D. Temporära dispenser och olagligheter ska inte bana väg för upphävande av strandskydd

Sedan Arenastaden började byggas har flera temporära dispenser från strandskyddet beviljats och vidare har ett antal ingrepp gjort inom området utan tillstånd. Dessa förändringar är beskrivna i det bifogade dokumentet ”Skador, intrång och förluster av naturvärden sedan 2001”. Alla dessa ingrepp och skador går att återställa. Man kan följa hur området har påverkas av byggandet av Friends Arena och Arenastaden på Google Earth. Dessa tillfälliga ingrepp har lett till felaktiga slutsatser i Naturvärdesinventeringen (NVI:n), MKB:n och detaljplanen. Detta har inte uppmärksammats av Mark- och miljödomstolen.

Sammantaget har dessa ingrepp fått området att verka delvis ianspråktaget och naturvärdena att vara mindre. Ingreppen är alla ett resultat av uppförandet av Friends Arena och andra delar av Arenastaden. Vår ståndpunkt är att när en detaljplan upphäver strandskyddet ska man utgå från situationen som rådde innan området började exploateras (i rimlig närtid). Temporära dispenser och olagligheter ska inte bana väg för upphävande av strandskyddet. I annat fall blir tillfälliga dispenser och olagligheter (svartbyggen) ett försåtligt sätt att urholka strandskyddet.

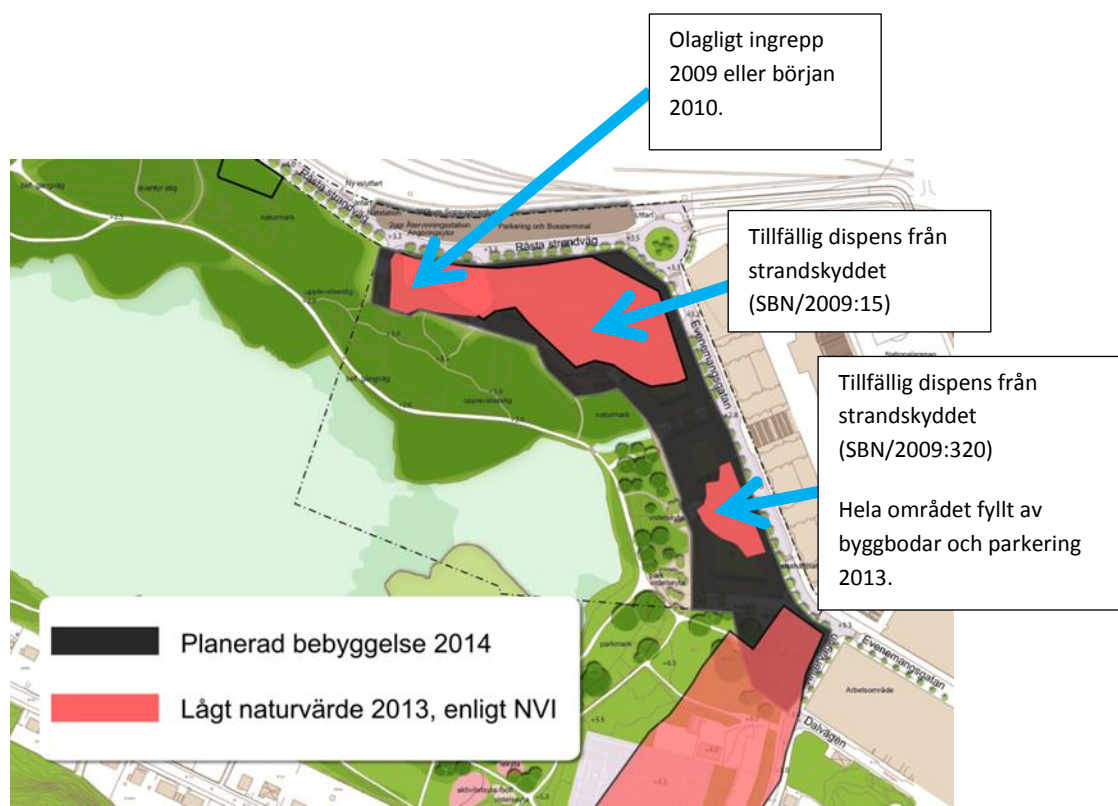
Här följer de tydligaste exemplen på hur dessa ingrepp har påverkat bedömningen av strandskydd och naturvärden. Under 2013 utförs en Naturvärdesinventering eller NVI (Naturvärdesinventering i skog och strand kring Råstasjön, Calluna 2014-02-06). På sida 46 i denna bedöms tre områden vara mindre värda ur naturvärdessynpunkt (rosa områden i kartan nedan). Denna bedömning gjordes utan hänsyn tagen till strandskyddslagstiftningen.

Området i mitten ansågs i NVI:n (utförd 2013) ha låga värden eftersom ett stort antal byggbodar med parkeringsplatser stod på platsen, som uppförts genom en tillfällig strandskyddsdispens (tjänsteskrivelse SBN/2009:320). Här fanns ängsmark och buskar (se flygfoton ovan). Enligt dispensen ska området återställas när den upphör. Situationen är liknande för det norra området som NVI:n ansåg ha lågt naturvärde. I detta område fanns 2013 dels en tillfällig betongstation med parkeringsplatser samt ett område där skog huggits ned och en damm anlagts. För betongstationen fanns en tillfällig dispens från strandskyddet (tjänsteskrivelse SBN/2009:15). Uppförandet av betongstationen innebar att all kvarvarande natur togs bort inom dispensområdet samt att området grusades. Betongstationen är nu riven men området har inte återställts. Avverkningen av skogen och anläggningen av dammen är enligt vår bedömning ett olagligt ingrepp som delvis omfattar strandskyddad mark (olagligt ingrepp på kartan nedan vilket har polisanmälts). Ingreppet sker 2009 eller i början av 2010. År 2001 växte här äldre skog med samma kvalitet som i närliggande områden.

Callunas slutsatser upprepas sedan i MKB:n och detaljplanen. Den senare nämner även explicit både byggbodarna (SBN/2009:320) och betongstation

(SBN/2009:15) i argumentation för att området är ianspråktaget trots att man måste vara medveten om att båda är tillfälliga och områdena ska återställas när dispenserna upphör. Man skriver exempelvis i detaljplanen på sidan 5: ” Under senare år har den dock inrymt byggetablering med bodar och en tillfällig betongstation på ytor som tidigare varit ianspråktagna för industriverksamhet.” (Området har dessutom inte varit ianspråktagit för industriverksamhet se punkt A ovan.).

I dokumentet ” Skador, intrång och förluster av naturvärden sedan 2001” redogör vi för de ovan nämnda ingreppen i detalj och för flera andra nyligen gjorda sådana inklusive inhägnade upplag och mindre vägar/gångvägar som tillkommet sedan 2007. Allt detta har utnyttjats av Solna kommun i sin argumentation och har med största sannolikhet påverkat länsstyrelsen i dess bedömningar.

Hyresgästföreningen i Solna den 28 augusti 2015

Flygbilder i större format på denna och nästa sida

